

אף על פי שיכולים להניח תפילה ממשך כל היום כולם (מן החמה), הרי הזמן המובהר להנחת תפילין בזמן התפילה, כמו גם ישראל שמניחים תפילין ומתפללים בהם. (משיחת י"א שבט תשכ"ח)

אהבת את יי' אליהך, בכל לבך ובכל נפשך ובכל מארך. והוא תדברים האלה, אשר אני מצוך הימים, על לבך. ושניהם לבנייך וברכתם בם, בשבחך בירחך ובלבךך בךך ובשכברך ובוקמך. וקשורתם לאות על ירכך, והוא לוטפות בין עיניך. וכתבתם על מזוות ביתך ובשעריך. והוא אם שמעו תשמעו אל מצותי, אשר אני מצוץ אתכם היום, לאhabה את יי' אליהיכם ולעבדו, בכל לבכם ובכל נפשכם. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלךוש, ואספה רגניך ותירשך ויצתך. השמרו לכם פון ופתח לבכם, להבמהה, ואכלתך ושבעתה. השמרו לכם פון ופתח לבכם, וסרפתם וברתתם אליהם אחרים והשתחוותם להם. וחרה אף יי' בכם ועצר את השמיים ולא יירה מטר והארמה לא תתנו את בולחה, ואברתם מחרה מעל הארץ הטבה אשר יי' נתן לכם. ושמתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם, וקשורתם אתם לאות על ירכם והוא לוטפות בין עיניכם. ולפרתם אתם את בניםם לדבר בם, בשבחך בירחך ובלבךך בךך ובשכברך ובוקמך. וכתבתם על מזוות ביתך ובשעריך. למען ירבו ימיכם וימי בניםם על הארץ אשר נשבע יי' לאבותיכם לחתם להם, כי מי השמים על הארץ. ויאמר יי' אל משה לאמה. דבר אל בני ישראל ואמרתו אליהם ועשו להם ציצת על בנפי בניםם לדורותם, וגנתנו על ציצת הבנף, פטיל התבלה. ויהי לך לציית, וראיתם אותו, זכרתם את כל מצות יי', ועשיתם אותם, ולא תתרו אחריו לבכם ואחריו עיניכם אשר אתם גנים אחריהם. למען תפזרו ועשיתם את כל מצותי, והיימם קדושים לאלהיכם. אני יי' אליהיכם, אשר הויזאתי אתכם, הארץ מצרים להזות לכם לאלהיהם, אני יי' אליהיכם (אני יי' אליהיכם) אמת.

מכונן לומר קודם התפילה:

הריני מקבל עלי מצות עשה של אהבתך לרעך במוך מצוה להתפלל בתפילה את כל תפילה שחוית כול שער ותהלים כפי שמתהילן לימי החודש.

יהי רצוני מלפניך, יי' אליהינו ואליהם אבותינו, שיבנה בית המקדש ב מהרה בימינו, ותן חלכנו בתורהך. **אך צדיקים יודו לשמד ישבו ישרים את פניך.**

טוב להרגיל עצמו לומר ... נסוח והמודה וכו' על ידי וזה יזכיר את ה' הנזכר לעלי מזקה אני לפניה, מלך יי' וקדים שהחורת ב' נשותי בחמללה. רבבה אמוןתך.

מצוה לומר את כל ברכות השחר

ברכת התורה

צריך לזכור בה מאד ואסור לדבר ולהוציא דבר תורה מפני עד שיבר. ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו וצונו על דברי תורה: והערב נא יי' אליהינו את-דברי תורהך בפינו, ובפני כל עמק בית ישראל, ונחיה אנהנו וצאצאיינו, וצאצאי כל-עם בית ישראל, בלונו יודעי שמד ולומדי תורהך לשמה. ברוך אתה יי', המלך תורה לעמו ישראל: ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מפל העמים ונתן לנו את תורהך. ברוך אתה יי', נתנו התורה:

וירבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אהרן ואל-בנוי לאמר כה תברכו את-بني ישראל אמרו להם: ברוך יהוה ושםך: יא יהוה | פניו אליך ויחנה: ישא יהוה | פניו אליך ושם לך שלום: ושםו את-שמי על-בני ישראל ואני אברכם:

ברכות הנחת תפילין

הברכה הראשונה, (באמרתה מכונים הן על התפילה של יד וון על התפילה של ראש) נאמרת לפני הדיק הרצואה על שריר הקיבורת של היד השמאלית (איטר, הכותב ביד שמאל מניה התפילה על יד ימין) באופן שתתפילה נוטות לעבר הגוף.

ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו וצונו להניח תפילין:

הברכה השנייה נאמרת רק אם דבר בין הנחת תפילין של יד לשיד-ראש לפני הדיק הרצואה על הרاش ברוך אתה יי' אליהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו וצונו על מצות תפילין:

שמע ישראל, יי' אליהינו, יי' אחד:
ברוך שם בבוד מלכויות לעולם ועד:

כראו שלכל ילד, בן או בת - גם בני קנים - גם המכוברים וזה סדרו (תפילה) פרטנו משלו - לומר תפילה לחשם, וחוש - חמשה חומשי תורה (או ספר אחר של תורה) משלו ללימוד בו כל יום תורה, וכן להבדיל קופת-צדקה משלו - שלתוכה נון זרקה (לבד משחת ווים טוב), מכספו הפרטיו (לבד משחת ווים טוב), ושובו נון זרקה (לבד משחת ווים טוב) - שבחון וכו' כל זה לבנות חי נשא, ולהשתמש בו לצרכיו האישיים, ושיכתבו על זה "להשש הארץ ומלאה" (או ראשית ברכות שם) בצווקה שמותם - ודברים אלו יהיו ברשותו ואחריו ויניחם בחדרו, במקום מולט - את הקופה יש לקבע חדר על ידי מסמר וכורומת, ועל ידו והחדר כו"ל ההפר' להדר ובית שزادקה".